

Maturant židli kací, právě objevil svět
a hned se v něm ztrácí,
barmance ke svátku přál, takže v Lucerně nám skončil
další dětskej karneval,
to chlápci pod penzí parket smetou, ty cejtíš fernet
a já pudr s operetou.

Noc na nás zuby cení, žádnou z těch rekvizit
Nevymění.
Kavárny vyplakaný, ulice nečasem
rozfoukaný,
nad tebou otazník sebe znaje, na krk ti dýchám teplo
a jinotaje.

Dýchám, tak co ti schází, jsou jiný, z kterejch
nic nevychází
řekni, kdo neumí lhát, když nechceš mluvit,
zkus vyčarovat
lásku co nejde brát odevzdaně, mít v hlavě karneval a přitom su
chý dlaně.

Hada sis na prsou hřál a šly o tobě pomluvy zlý
Už jim odbíjí a já znala podoby tvý
To co se brání pro jedno a to samý
[: Že už máš dlouze korále rozsypaný :]

Já budu rovnat tvou líc, teď fouknu do hrsti peří
Jen se podívej, hladinu to nerozčeří
Volným pádem lidí se pěkný stanou
[: Když mě líbáš mám hlavu pomotanou :]